

Classe 9.^a, n.º 15 — Carns fresques: don Manuel Oliva.

Classe 9.ª, n.º 17 — Queviures: don Pere Puiggener.

Classe 9.ª, n.º 20 — Cafès de 0'30: don Esteve Julià.

Classe 9.ª bis — Tavernes: don Maties Civit.

Classe 11, n.º 10 — Lleteries: don Esteve Tuset.

Classe 11, n.º 15 — Abaceries: don Andreu Olivé.

Classe 11, n.º 1 — Bodegons: don Jaume Moncusí.

Aixímateix, la Cambra de la Indústria atenen a lo sol·licitat del Centre, nomenà:

Tarifa 4.^a

Per la classe 4.ª, n.º 20 — Mestres paletes: don Genís Planas.

Per la classe 7.ª, n.º 56 — Barbers: don Pere Planas.

Per la classe 7.ª, n.º 66 — Fusters: don Josep Molins.

Per la classe 7.ª, n.º 91 — Cerrallers: don Rafael Prades.

A l'hora que constava en la convocatòria s'anaren constituint els diversos gremis havent resultat nomenats Classificadors:

Pel de Tocino al detall, senyor Sirvent.

Pel de Carns fresques, senyor Frances Llobet.

Pel de Queviures, senyor Joan Jofre.

Pel de Cafès de 0'30, senyor Josep Matias.

Pel de Tavernes, senyor Josep Pujol.

Pel de Lleteries, senyor Narcís Grau.

Pel de Abaceries, senyor Joan Dalmau.

Pel de Bodegons, senyor Jaume Moncusí.

Pel de Comissionistes, senyor Francesc Saló.

Pel de Mestres paletes, senyor Ramon Dedeu.

Pel de Barbers, senyor Francesc Terricabres.

Pel de Fusters, senyor Jaume Corderas.

Pel de Cerrallers, senyor Marian Roca.

¶ Nous impostos?

L'anunci del Ministre de Finances de la República de que per aixugar el déficit de la Nació caldria crear nous impostos, i augmentar els actuals, ha produït un malestar entre les classes mercantils i industrials que ja veuen van a ésser elles les que van a ésser sacrificades, un cop més, amb les futures disposicions tributàries.

Les paraules del Ministre, i la seva significació política, deixen fora de dubte, que amb els nous impostos s'anirà a procurar treure de les classes productores el seu màxim rendiment, com si, des-

prés de la crisi que travessen, poguessin encara augmentar la tributació sense perjudici dels seus negocis.

Es que no s'ha fixat el Ministre en el que paga el contribuent espanyol? Es que no ha tingut en compte que el sense nombre de restriccions que les lleis han creat sobre el comerç i l'indústria representen nous encariments de la producció?

Si comparessim el què pagava el contribuent espanyol, abans de la Gran Guerra, amb solament, el que avui paga, veuríem la desconcertant desproporció que hi ha en els tributs; s'ens objectarà, que avui els rendiments són més crescuts per l'augment de preu dels articles; però en contra d'aquesta objectió, hem de fer constar que les taxes han limitat la puja de preus en determinats casos; i què el consumidor avui es reté tot el possible de comprar fent que es desenrotlli una competència extremada, no ja per mantenir els beneficis, sinó per salvar el capital.

Les estadístiques canten, i en aquest cas ben desfavorablement per animar a emprendre negocis, ja que el gran nombre de suspensions de pagaments i fallides, d'aquest darrer any, no en son les dades més esperançadores.

I en aquestes circumstàncies, es parla d'augmentar impostos i crear-ne de nous? No som derrotistes sistemàtics, doncs tenim fe en els destins de Catalunya i d'Espanya per la seva vitalitat inextingible, que feu dir a un estranger «que Espanya era la nació més rica del món perquè malgrat que els espanyols s'ho proposessin, no aconseguíen arruïnar-la».

No som tampoc d'aquells, que així com abans donaven de tot la culpa al clero, tots els mals els atribueixen a la República, tancant els ulls a la realitat mundial i oblidant les rescents desfetes de nacions tan riques com els Estats Units i Anglaterra Però tampoc creiem, en la frase que un temps feu cèlebre un distingit polític i economista català, de què els espanyols tributaven poc; frase, que si en el seu temps, amb els beneficis remarcables dels negocis, podia ésser encertada, avui, dita, esdevindria un notori disbarat.

Es vell l'advertiment de què les classes industrial i mercantil sempre es queixen, i que el seu desig seria no tributar per cap concepte; però es vella també la seva falsetat, perquè, no és que les classes al·ludides vulguin no tributar, sinó que amb el seu sentit de que tots devem cooperar al pagament de les despeses de l'Estat, estan disposades a satisfer el que els pertoqui; però si, que també volen, que els impostos siguin no solament legals, sinó que també justos i proporcionats als beneficis.

No ens cansarem de dir, i repetir, que el règim tributari espanyol; antiquat i fora de la realitat, és injust, i que cal que sofreixi una seriosa reforma; per què doncs el Ministre no s'orienta en aquest sentit?